

της μεθόδου την οποίαν μετεχειρίζομαι και δια τὸν χυλόν.

»Ὅσον ὀλιγοδάπανος καὶ ἂν ἦτο ἡ δι- αὐτά μου, ὁ δυστυχῆς μισθωτῆς μοι εἶπεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ με συντηρήσῃ πλέον καὶ ὅτι θὰ ἐζήτη νὰ ἀποθέσῃ τὴν περὶ ἐμοῦ φροντίδα εἰς ἄλλους εὐπορω- τέρους. Ὁμίλησεν εἰς τὸν ἱερέα τῆς ἐκ- κλησίας, ἧτις εὕρισκετο ἡμῖσιαν ὄραν μακρὰν τῆς ἐπαύλειως, οὗτος δὲ συγκατε- τέθη νὰ με μεταφέρωσιν εἰς οἰκίσκον κεί- μενον πλησίον τοῦ ἰδικοῦ των. Μ' ἐξέ- βαλλον λοιπὸν ἐκ τοῦ τάφου μου ὅπως ὅπως, καὶ ἄφ' οὗ με περιετόλιζαν εἰς μερικὰ παλαιόπανα καὶ με περιεκύκλω- σαν πανταχόθεν μὲ χόρτον διὰ νὰ με προφυλάξουν ἀπὸ τὴν παγωνίαν, μ' ἐθε- σαν ἐπὶ ὄνου· εἰς ὑπηρετῆς ἀνέλαβε νὰ περιπατῇ πλησίον διὰ νὰ μὴ ἀφίη νὰ πίπτω καὶ τοιουτοτρόπως μετεκομίσθην μέχρι τοῦ οἰκίσκου. Ὁ ἀγαθὸς ἱερεὺς παρετήρησε ὅταν ἔφθασα ὅτι ἤμην ἡμι- θανῆς ἐκ τοῦ φύχους, καὶ αὐτὸς δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίστευσαν, ὅτι ἂν δὲν ἀποθάνω θὰ μείνω ἰσοβίως πιασμένος καὶ παρά- λυτος.

»Τοῦτο θὰ συνέβαινε βεβαίως ἂν μ' ἐ- πλῆσιαζον ἀμέσως εἰς τὸ πῦρ· ἀλλ' ὁ ἱερεὺς διέταξε φρονίμως νὰ τρίψωσι τὸ πρόσωπόν μου, τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς πόδας μου μὲ χιόνα ὅσον νὰ ξεμουδιάσουν ἐντελῶς. Διὰ νὰ με ἀναλωγονήσῃ ἐντε- λῶς εἶπε νὰ με τοποθετήσωσιν ἐντὸς μάνδρας ὅπως ἤμην ἕως τότε, μετὰ ὀκτῶ δὲ ἡμέρας, ἄφ' οὗ ὀλιγόστευσε τὸ ψῦ- χος, ὁ εὐσπλαγγχος ἱερεὺς μοι ἔδωκε δωμάτιον καὶ κλίνην, ὅπου διὰ τῶν φρον- τίδων καὶ τῶν περιποιήσεών του ἀνέ- κτησα ἐντελῶς τὰς δυνάμεις καὶ τὴν ὑγείαν μου.»

Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ ἱερεὺς δὲν ἦτο πλουσιώτερος τοῦ μισθωτοῦ τῆς ἐπαύ- λειως, ὁ δὲ Βαλεντίνος ἠναγκάσθη ν' ἀ- πέλθῃ ἐκ τοῦ οἰκίσκου ὅπως ἀπῆλθε καὶ ἐκ τῆς ἐπαύλειως, μὲ πολλὰς εὐχὰς τοῦ ἱερέως ἀλλὰ μὲ ὀλίγιστα χρήματα. Ἀφ' οὗ διήνυσε πολλῶν ἡμερῶν δρόμον ἔφθα- σεν εἰς τὴν Λοθαριγγίαν, ὅπου εἰσηλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς ποιμένος, τοῦ ὁποίου ἐφύλαξε τὰ πρόβατα ἐπὶ δύο ἔτη. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἦλθε κατὰ τύ- χην εἰς τὸ μικρὸν μοναστήριον τῆς Ἀ- γίας Ἀννης, ὅπου ἦσαν τέσσαρες ἐρη- μῖται· οὗτοι συμπαθήσαντες πρὸς τὸ παι- διον, ἰδίως δὲ ἐκπλαγέντες διὰ τὴν φιλο- μάθειάν του, συγκατένευσαν νὰ το παρα- λάβωσι μετ' ἑαυτῶν καὶ ἔδωκαν εἰς αὐ- τὸ νὰ φυλάττῃ τὰς ἀγελάδας των καὶ νὰ καλλιεργῇ τοὺς ὀλίγους ἀγρούς οἵτινες ἦσαν περὶ τοῦ μοναστηρίου.

Ἄς τὸν ἀφήσωμεν νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ πάλιν ὁ ἴδιος τὴν ἀφήγησιν τοῦ βίου του.

α' ἤρχισε νέα ζωὴ δι' ἐμέ· ἤρχισα νὰ γράφω· εἰς ἐκ τῶν γερόντων μοι ἐχάραξε

διὰ τρεμούσης χειρὸς τὰ γράμματα· ἄφ' οὗ τὸ ὑπόδειγμα ἦτο κακὸν ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἡ ἰδική μου γραφὴ ἦτο ἀκόμη χει- ροτέρα. Διὰ νὰ μὴ ἀνησυχῶ τὸν ἀγαθὸν γέροντα καὶ νὰ μὴ ἔχω καθ' ἡμέραν ἀνάγκην τῶν μαθημάτων του, ἰδοὺ τί ἐσκέφθην· ἀπέσπασα ἕνα ὑαλοπίνακα ἐκ τοῦ παραθύρου μου, καὶ θέσας αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὑποδείγματος ἔγραφα ἐπὶ τῆς ἐπι- φανείας τοῦ ὑαλίου τὰ γράμματα τὰ ὁποῖα ἔβλεπα ὑποκάτω, τοιουτοτρόπως δὲ διὰ τῆς ἀσκήσεως ἀπέκτησα ἀρκετὴν ἔξιν νὰ κακογραφῶ.

[Ἔπεται συνέχεια]

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΝΕΟΦΑΝΤΟΣ.

ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ

Ἄλλὰ δυστυχῶς ὁ ἱερεὺς δὲν ἦτο πλουσιώτερος τοῦ μισθωτοῦ τῆς ἐπαύ- λειως, ὁ δὲ Βαλεντίνος ἠναγκάσθη ν' ἀ- πέλθῃ ἐκ τοῦ οἰκίσκου ὅπως ἀπῆλθε καὶ ἐκ τῆς ἐπαύλειως, μὲ πολλὰς εὐχὰς τοῦ ἱερέως ἀλλὰ μὲ ὀλίγιστα χρήματα. Ἀφ' οὗ διήνυσε πολλῶν ἡμερῶν δρόμον ἔφθα- σεν εἰς τὴν Λοθαριγγίαν, ὅπου εἰσηλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς ποιμένος, τοῦ ὁποίου ἐφύλαξε τὰ πρόβατα ἐπὶ δύο ἔτη. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἦλθε κατὰ τύ- χην εἰς τὸ μικρὸν μοναστήριον τῆς Ἀ- γίας Ἀννης, ὅπου ἦσαν τέσσαρες ἐρη- μῖται· οὗτοι συμπαθήσαντες πρὸς τὸ παι- διον, ἰδίως δὲ ἐκπλαγέντες διὰ τὴν φιλο- μάθειάν του, συγκατένευσαν νὰ το παρα- λάβωσι μετ' ἑαυτῶν καὶ ἔδωκαν εἰς αὐ- τὸ νὰ φυλάττῃ τὰς ἀγελάδας των καὶ νὰ καλλιεργῇ τοὺς ὀλίγους ἀγρούς οἵτινες ἦσαν περὶ τοῦ μοναστηρίου.

Ἄς τὸν ἀφήσωμεν νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ πάλιν ὁ ἴδιος τὴν ἀφήγησιν τοῦ βίου του.

α' ἤρχισε νέα ζωὴ δι' ἐμέ· ἤρχισα νὰ γράφω· εἰς ἐκ τῶν γερόντων μοι ἐχάραξε

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ

Ὅλες τὲς χώρες, νὰ σας πῶ, ὄλες τὲς χώρες ἀγαπῶ που ἀκουσα καὶ εἶδα, ἀλλὰ καμμιά τόσο πολὺ σὰν τὴν Πατρίδα τὴν καλὴ σὰν τὴ γλυκεῖα Πατρίδα.

Τῆς οἰκουμένης τὰ καλὰ ὅσο κι' ἂν εἴν' αὐτὰ πολλὰ μ' ἐκείνην δὲν τ' ἀλλάζω. Κι' ἂν ἡ Πατρίς μου τ' ἀπαιτῇ, ἀπὸ καμμιά δυνατὴ Θυσία δὲν τρομάζω

Ἄφτινω μάννα κι' ἀδελφές καὶ ἔς τῶν βουνῶν τὲς κορυφές ὑψώνω τὴν σημαία καὶ μὲ τὸ βλέμμα χαρωπὸ γιὰ τὴν Πατρίδα μου κτυπῶ καὶ πολεμῶ γενναῖα.

Ποῖος εἶν' αὐτὸς—Ποῦ νὰ χαθῆ!— Ποῦ μὲ φωτιά ἢ μὲ σπαθὶ νὰ τὴν σιμῶσῃ θέλει;— Ἄς τὸ σκεθῆ καὶ μὴ ἀστιγμῆ ἂν τὴ σκαβιά του ἐπιθυμῇ ἂν ν' ἀποθάνῃ θέλῃ.

Ἐδῶ εἶν' ἀνδρεῖα τὰ παιδιὰ κι' ἔχουνε σίδερο καρδιά κι' ἀκούραστη λεπίδα. Καθένα ἔς τὴ γραμμὴ πετᾷ κ' ἐχθροὺς θερίζει δυνατὰ γιὰ τὴ γλυκεῖα Πατρίδα.

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

[Ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς]

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΙΚΑ

1. Ἄν ὀμιλῆς παρὰ πολὺ βαριοῦνται νὰ σ' ἀκούνε· ἂν λῆς ὅ,τι ὁ καιρὸς καλεῖ, ἀκούν καὶ σ' ἐπαινοῦνε. Σιώπ' ἂν ἄλλος ὀμιλῇ, ἂν θεὸς νὰ σ' ἀγαποῦνε.

2. Ὅλα τὰ χρεῖα του κανεὶς θὰ τὰ πληρώσῃ νὰ τα σβῆσῃ· ὅ,τι χρωστᾷ εἰς τοὺς γονεῖς δὲν εἰμπορεῖ νὰ το ἔσφαλῆσῃ.

3. Ἐχε τὸν νοῦν σου ἔς τὴ σπουδῇ, γιὰτὶ ὁ καιρὸς διαβαίνει· κι' ὅποιοι δὲν ἐμάθε παιδί, μεγάλος δὲν μαθαίνει.

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

[Ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς]

ΣΥΛΛΟΓΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ὁ μικρὸς Μαθίος ἀφ' οὗ ἐπαίξε καλὰ καλὰ ἦλθε κ' ἐκάθησε ἔξω ἀπὸ τὸ μαγειρεῖο, ἔς τὰ πέτρινα σκα- λοπάτια καὶ διαβάζει τὴν «Διάπλασιν». Ἀπὸ τὰ ζωηρὰ παιγνίδια καὶ ἀπὸ τὸ τρέξιμο ἐπεινάσε, καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὴν μητέρα του ἕνα κομ- μάτι ψωμὶ ἀλειμμένο μὲ βούτυρο. Ἀναγινώσκει τὸν περίφημον Μικρὸν Λόρδον, καὶ κάθε παράγραφον τὸν τελειώνει μὲ μία δαγκαμα- τιά· καὶ ὅσο μεγαλιέτερος εἶνε ὁ ἐνθουσιασμός του, τόσο κοπτερώτερα κόπτουν τὰ δόντια του. Ἄλλ' ἐν ᾧ εἶνε βυθισμένος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν νοιώθει νὰ τον τραβᾷ κάποιος· γυρνᾷ καὶ βλέπει πως εἶνε ὁ Γρηγόρος· καθισμένος εἰς τὰ ὀπίσθια πόδια ἀπλώνει τὰ ἔμπροσθια σὰν νὰ εἶνε χεράκια. Τί νὰ θέλῃ ὁ Γρηγόρος; Μικρὸ Λόρδο, ἔχι βέβαια· ἀλλὰ ψωμὶ μὲ βούτυρο· δι' αὐτὸ καὶ ὁ Μαθίος τὸ

βιβλίον που δὲν τρέχει κανένα κίνδυνον τ' ἀφῆκε ἔς τὰ γονατὰ του καὶ σηκώνει. Ἵψηλά τὸ ψωμί. — Μητέρα! θὰ μοῦ το φάγῃ! φωνάζει καὶ εἶνε ἑτοιμος νὰ τον πάρουν τὰ κλάματα. — Καλὲ Μαθιό, δός του ἕνα κομματάκι, τοῦ λέ- γει ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον ἡ μητέρα του, ποῦ χαμογελᾷ διὰ τὸν φόβον τοῦ υἱοῦ της, δός του ἕνα κομματάκι· ὅταν τρώγῃς συλλογίσσου καὶ τὸν ἄλλον. Πολλὴ σωστὴ εἶνε ἡ συμβουλή τῆς μητέρας σου, μικρὲ Μαθιέ. Σὺ ἔχεις τόσα καὶ τόσα· ἔχεις παιγνίδια ἔχεις «Διάπλασιν», ἡ μητέρα σου ἑτοιμάζει ὠραῖον φα- γητὸν καὶ ὁ κακόμοιρος ὁ Γρηγόρος δὲν ἔχει τίποτε· μόνον σὲ ἔχει καὶ ἀπὸ σὲ ἐλπίζει. Δός του λοιπὸν τοῦ καιμένου που σ' ἀγαπᾷ τόσον καὶ θὰ σου δείξῃ πάλιν τὴν ἀγάπην του μὲ σκιριτίματα καὶ παιγνίδια καὶ γλυκὰ γαυγίσματα.

